

Aan de mening van Hovinga moet te meer betekenis worden toegekend omdat hij sinds lang behoort tot de paar Groningse dichters wier literaire kwaliteiten niet onder doen voor wat in, zeg: de Nederlandse letteren boven het gemiddelde ligt. Een indrukwekkend voorbeeld daarvan levert de omvangrijke bundel *Balloaden, Mythen, Overlevens, Gedichten en Laiden van 't kustvolk*. Een lange titel voor een boek met een gevarieerde inhoud, al bestaat er tussen het werk in de verschillende afdelingen een verwantschap naar aard en sfeer.

Drie balladen

Aan de drie balladen gaat een korte uiteenzetting vooraf bij de zeven delen tellende „*Balloade van 't Witte Aailand*”, een verdichting van de mythe van de overtocht der zielen, in Hovinga's tekst vanaf de Punt van Reide bij het Groningse deel van de Dollard. Een mythe die ook andere schrijvers heeft geïnspireerd. Hovinga noemt W. J. Hofdijk, dr. Tj. de Haan, Wilhelmine Siefkes, K. ter Laan, mevrouw Huizinga-Onnekes en A. Roland Holst. Hij had er nog de naam aan toe kunnen voegen van de Groninger Jan Boer, die in zijn bundel *Vonken van 't verleden* het door hetzelfde thema geïnspireerde gedicht „*De vreemde vracht*” opnam:

*Ien stille, steernhellre nacht
'n schip op zee mit vreemde vracht,
'n stomme rieg van grauwe scharen,
dei naarms onnerkommen haren.*

*Bie duustermoan en zachte zee
het schip 'n lichtend pad laans glee,
dat pad van muide, schouwe scharen,
dei naarms onnerkommen haren.*

*Doar gunners blinkt 'n blanke kust
van vredege en vrome rust...
't Is 't lichte ailand van de scharen,
dei naarms onnerkommen haren.*

Wat Boer hier in het kort beschrijft, bood Hovinga de gelegenheid tot een, in

de dubbele betekenis van dat woord, grote ballade: „*In mien Balloade van 't Witte Aailand, doar ik begun van overvoart speulen loat op Punt van Raaide, heb ik verschillende (...) mythen tot 'n gehail immekoar vlochten. Hoppelk zo, dat 't de muite weerd is 't te lezen. 't Is 'n mythe veur ale tiden. Is't nait letterwoar, main ie? Akkoord. Moar zit wel waarheid in verburgen, ducht mie.*” Hovinga's gelijk is groot, zowel wat de in de ballade te vinden waarheid betreft als waar het gaat om het lezen dat zeer de moeite waard is zoals de nu volgende aanhaling zal aantonen. Daarvoor heb ik de eerste helft van afdeling I gekozen - een beschrijving van de „*Punt van Raaide*”:

*Woar elk hoogtij brekt op het sliek
Aan vout van braide boetendiek,
Dei ligt hier aan de Dollertkaant,*

*As woaker van 't Oldamsterlaand...
Woar maaiwen in heur witte vlogt
Kel krieten bie heur overtocht...
Woar lochten gries en leeg en graauw
En plougde gronden swaart en raauw...
Woar over 't laand 'n stilte ligt
Of alles ronnom aaiweg swigt...
Allèn het roezen van de zee
Heur ie bie zetten op dit stee
As störm de vloud in Dollert jagt
En springvloud tegen diek op slagt,-
Doar woonde in ale ainzoamheid
Stoef bie, woar diek in högte gait,
In buurtschop noamd: Dallingeweer,
'n Viskerman van vrouger heer...
De afdeling „*Mythen*” neemt de helft van de bundel in beslag. Het is wat spijtig dat de dichter over de achtergronden van deze drie lange gedichten - „*Thors Grammieterghaid*”, „*Mimirs welle van wieshaid*” en „*Fraya let bliuen*” - niets heeft meegedeeld. Aan mijn mening erover zou dat overigens weinig of niets veranderd hebben. Wat Hovinga met deze mythen gedaan heeft is naar alle waarschijnlijkheid knap werk. Maar voor bewondering ont-*

breekt mij het vereiste zintuig. Het zelfde geldt, zij het in wat geringere mate, voor de „*Overlevens*”. De „*Gedichten*” daarentegen, handelend over drie dijkkliechamen: „*De dreumer; De sloaper; De woaker*”, verdienen de waardering van elke poëzie-liefhebber. In elk geval is, op grond van deze sterke bundel, mijn hoop dat Hovinga tot de conclusie zal komen dat het anders gesteld is dan hij in „*'t Is aal zegd*” laat weten:

't Is aal zegd no

Wa'k te zeggen haar.

Van binnen is mien leegte

In evenwicht

En zwigt.

De wolken dei langs d'hemel goan

Bin wit en zundeurlicht.

En woar de roemten openstoan

Zai 'k 't daipe pure

Blaauw azuur

Van ale aaiweghaid,

Dat aaltied in zikzelf beweegt, bestaat,

Woar 'k ook miezulf in burger wait

Zo zingt mien leste laid,

No gaauw mien ik apaart

Slut van zien tied de deur!